

חמש עשרה נשים פרק ראשון יבמות

ספורת השנים

בוא אמי' סוף מהל'
קרבן פסח הל' ט :

כ"י כחמשה האלפים הוא והשאה לא לר"ך קרא דושמח את
הבבש דכולה מילתא מיניה גמר מהיקשא ודברים לחיזה מקומן
(זכחם דף מט) מוקף ליה לעכב :

למאי דנפק נפקי דהינו מתן כהונתו ושחיתותו לפני שכתוב בהדיח
ולמאי דלא נפק כגון מתן

דמים ואימורים לא נפק ולא יהיה בו
מתן דמים ואימורים עד שיכתב
בהדיח : **וראה** קרי זו ציוס
וטבל - פירש בקונטרס ולהכי נקט
קרי ולא עמא שרין וגבילה דעמא
שרין ופ"י עמא מת נכנסים במתנה
לוייה כדאמר בפ"י אלן דברי' (פסחים
דף סו) דה"פ מת עלמא נכנס עמא
ויקח משה את עלמותו ויקח עמו
עמו במחילה ואין נראה לר"י דהא
דלמך וירדה עשה שאין זו כרת
היינו עשה דרבין (כדמוכר ר' יוחנן
ועמא מת אין נכנס בחיל נמי
מדרבנן) כדמגן במתנה כלים (פ"ב
מ"ה) החול מקודש הימנו שאין
עובדי כוכבים ועמא מתיים נכנסים
לשם עזרה נשים מקודשת הימנו שאין
טובל יום נכנס לשם וכל טבול יום
איירי בין דבעני קרי בין דעמא מת
שרין וגבילה דקא חיירי בהוה האם
לגיל ולר"י דקנט בעל קרי לרבותא
דלמך דלמך חתנה חתן לב' מתנתו
החירו לו חתמים לייכנס בדמקום
כרת לא העמידו דברייהם וה"ל צ"ל
היה טבול (פסחים דף כז) וס"ל דקנתי גבי
כונה והם אומרים הוליכוהו הוליכוהו
שלא תעמא העזרה ופירך ממה דלפילו
מה עמא גזרו שלא גזרו אלא שאל יכנס אהל אה
הוא כדכר שם לא גזרו עליו שלא כיון דמלאויההוה
ודקדק ממה דלמריין בפרק הגשרפים (מסכתין דף ע"ב) כן ששימש
בטומאה לחיזי הכניסים מוליחין אותו חזן לעורה ומלפניו מוחו בגיריין
משמע דלחן מוליחין אלה מחזן לעורה שהיא מחנה סביבה וממיתין
אותו בעזרה נשים כיון שכבר היה שם ור"י מפרש בדכונה דייק
מדקנתי הוליכוהו הוליכוהו תרי זמני דלוי לאו דהוי דלמרייהא לא
היו מתהרין כל כך ואין להאריך כאן : **וזך** נכנס : שיהי לר"ך לבא
להר הביית לעמוד כשער נקטור ולהכניס ידיו לעורה ולתן לו מן הדם
בכבוס ושערי נקטור לא נקדשו כדלמריין בבידל לולין (פסחים דף
סה) וס"ל שכל השערים נקדשו חזן משערי נקטור ששם מלוהע

תרי איפורי - אשת אח ואחות אשה : **הואיל** ופ"י פ"י איכור אשת אח
שהיה עליה שמחת אחיו בלא בניין **חשברי** נמי איכור אחות אשה :
שמיני שלו - שהוא יוס הבאה קדושתו ולר"ך לבא להר הביית ולעמוד
בשער נקטור ולהכניס ידיו לעורה ליתן מן הדם לכהונתו (3) וירא פ"י
תורה אור להכי נקט קרי ולא עומאת שרין

תלמוד לומר כי כחמשה האלפים הוא מה
המאת מעונה מתן דמים ואימורים לגבי
מזבח אף אשם מעונה מתן דמים ואימורים
לגבי מזבח ופי' לא אהרדריה קרא ה"א למאי
דנפק נפק ולמאי דלא נפק לא נפק ה"א
ה"א אשת אח דאשת אח דאשת אח
ערויות אח"כ ס"א תיח"י (8) זכמה מצונן
מאשת אח"כ מה אשת אח מייבמה אף אחות
אשה תתייבם מי דמי **תלם** חזן איסורא **חל**
חרי איסור מה דתימא הואיל ואישתרי
אישתרי - ממא חייבא דאימין **הואיל**
ואישתרי **אישתרי** דתינאי *מצודע שחל

שמיני שלו בערב הפסח וראה קרי בו ביום
וישאל אמרו חכמים אע"פ שאין טבול יום
אחר נכנס זה נכנס מושב שיבא עשה שיש
בו ברת' וידחה עשה שאין בו ברת' ואמר ר'
יוחנן דבר תורה אפי' עשה לית ביה שנאמר
"יעמוד הושפט בקהל יהודה לפני החצר"
החדשה מאי חצר החדשה אמר ר' (ר' רוחן)
שחדשו בה דבריים ואמרו **טבול יום לא יכנס**
למזבח ליה"ו ואמר עולה מה מעם הואיל
והותר לעצמו הותר לקרייהו **דמי דעורה**
תינאי

*בגוף שמיני' נזב' *בגוף שמיני' נזב' *בגוף שמיני' נזב'
דב"י דר' זמנא דר' זמנא דר' זמנא
פסחים ז' וזמנא דר' זמנא דר' זמנא
אמר ר' זמנא דר' זמנא דר' זמנא
אמר ר' זמנא דר' זמנא דר' זמנא

פסחים ז' פסחים ז'
זמנא דר' זמנא דר' זמנא

[צ"ל רבי כהן נכנסים]

ג'ליון השנים
ג'מ' חתי' כבה מלי' :
פ"י יוחנן דף פ ע"ב
תרי' מה מתיב :
ש"ס כמה מלי' חמשה
חל' כמות' נטיל ג' פ"י
ד"ס לא מעשה שיש ס"ב
כרת טיה לכה ט"ו פ"י
חתי' חותם אה משמש
אלה תרין ד"ה רבי יוחנן
אמר ופי' דרבי יוחנן
כמות' דכל' : וכן
ר"ס חמשה' פ"ו פ"ט
דמיי' כה ויש לו אלה
לחיו ככתיב :

תוספות ישנים
דואיל והתר' ולעמנו
סכר לקביו ור"ה ח"כ
מה קאמר לנין טוב
יבא עשה שיש בו כרת
וירא כו' ויחט שמה
דואיל והתר' וי"ל
דלמך לא יוכל לומר כן
דמאי ילמך הואיל וסוכר
ו'ו' מחמת שחף היה
בשמע נקדש שמה חתנה
לוייה כהן [ש"י] וי"ל
הואיל וסוכר דהא עד
עשה נזב' לכתיבי ידיו
לככות :

הגרות הב"ח
(8) זכ' אלה מ"ה חתי'
לחמשה ביה מתיב
חמשה חל : (2) רש"י
ד"ה שמיני שלו ופי' ה"ה
לככות ר"כ ס"ה שמה
שם כדורש ומכניס ידיו
לכהונתו משמע חתנה
ג' מתנה שמיני חתנה
של יוס סוכר לבא כתי'
מתנה אהל עזרה ליה
נכנס כדתימא זכ"ס
כדמ"ה דף ט עמ"ה
לככות טבול יוס עוד
שומחו כולרית מחוסר
ככותי' וכמה מקדש
מתיב כ"ס ס"ה חתנה
וחן לעורה וי' אהרן
שלא יסב כהנא וסוכר
ידיו יבא חתנה היא
כדתימא ולא שמה ביה
מלקח חתם אהל חתנה
שומח כשער נקטור :
(2) תרין ד"ה רבי דרבי
סכר כתיב :

שבידיהם דבריהם : למחנה לוי' - להר הביית : **ואמר** עולה
במסכת זכחים (דף נב) דלמך עולה ביאה במקלט שמה ביאה
המותרת מהא דקתני זה נכנס ומכניס ידיו לכהונתו וחי
אחרת ביאה במקלט שמה ביאה נהי נמי נכנס להר הביית משום
דעשה שאין זו כרת הואיל וכהונתו ה"ל מני' מטייל דיה - ואמר
עשה שיש בו כרת הוא דקיימא לן במוחזקת במקומן רבה (דף נו)
מחוסר כפורים שכנגד למקדש עונש כרת ואין לר"ך לומר טבול
יוס ושאר כל הטומאות **חל** עולה אשתי מלוהע הואיל והארתה
לו ביאה במקלט לרעהו שרי עדיין מחוסר כפורים הוא וזכרת
ובארתה לו מן התורה ביאה זו במקלט האמר נמי לקרייהו אלמא
הואיל ואישתריה חזן ואיכורא אישתריה נמי אידך דהוה גביה :

עומד ומכניס ידיו לכהונתו וא"ל לה מה נמנעו בשביליך כן מלקדשם יעמוד בעזרת נשים ויכניס ידיו לשער נקטור ופירש ריב"ן דלחן זה
לפני ה' דלא הוי באויר העזרה ואין נראה דלי' הוא קדוש כקדושת העזרה הוי שפיר לפני ה' ולאומר רבינו חס' דשמיני בשביליך תקנא
מלמרי' שיעמוד שם שינין עליהם השער בחמה מפני החמה ובגשמים מפני הגשמים : **מוטב** יבא עשה שיש בו כרת כו' - ולא
מילתא דפסיקא היא דיש מקומות שהעמידו דבריהם במקום כרת כדלמריין בפסחים בפרק האשה (דף צ"ג) אלא כאן לא היה נראה לחכמים
לחמתי : **רבי** יוחנן אמר דבר תורה אפילו עשה אין זו - רבי יוחנן לא אחז לפלוגי חברייהא דלאו חתא הוא כדמוכח בפרק קמא
לכתובות (דף ס) דמשני ארבע חתא הוא ופליגי ולא בני לטעייה הכי לר' יוחנן אפי' דיש לרבות דר' יוחנן (3) *כמתני' דכלים (פ"א מ"ה) דתנן
עזרה נשים מקודשת הימנו שאין טבול יום נכנס לשם אהל בחר הביית וחיל שרי והיינו מדרבנן דלי' מלאויההוה אכור לייכנס במתנה לוי' היה
אם כן כבר הביית נמי ליחבך דמפתח הר הביית עד שער נקטור מתנה לוי' כדתימא בסופהא ובספרי מכל מקום אין נראה דלפניו
ברייהא דהכא חמתי' דכלים אלא רבי יוחנן לפרושי ברייהא אחא דעשה דקתני לאו דוקא ולא משום דסבר רבי יוחנן טבול יוס דוב לאו
כזב דמי דהא רבא חית ליה דרבי יוחנן כחוף האשה (פסחים צ"ג) ורבא חית ליה בפ"ב דלכיותו (דף ק"ג) דמחוסר כפורים חזב כזב דמי אלא
דוקא לענין פסח הבא בטומאה דלא יכלו ממנו זבין וזכות וגדלות קאלמר דכזב דמי להכי מיישי לה כדתימא אהל לענין ביאה מקדש
לאו כזב דמי ויחיא השאה בריש פ"ב דזבחים (דף ק"ג) כחוף ל"ע דמחוסר כפורים חזב כזב דמי ובפרק ג' מינים (מ"ד מה) מסוק
דלפילו טבול יוס חזב לאו כזב דמי אלא ההיא דזבחים לענין פסח הבא בטומאה וההיא דטור לענין ביאה מקדש והא דמשמע בההיא
כוניא דג' מינים דלפילו נאמר טבול יוס חזב לאו כזב דמי אלא חמתי' דכלים אלא רבי יוחנן טבול יוס דמחוסר כפורים שרי
לריות דליחא כתיב שהוא טבול יוס ומחוסר כפורים ואפי' דבשמעתין נמי בראה קרי זו ביום דהוי טבול יוס ומחוסר כפורים שרי
מלאויההוה היינו משום דהיו על טומאה אחת אלא על טבול יוס משום קרינו ומחוסר כפורים משום לרעהו : [וע"ה סופהו זכחים נ"ג :
ד"ה ור"י] : **שחדשו** כה דברים ואמר טבול יוס אל יכנס למתנה לוי' - וא"ל מהא ליה שמדשו מטבול יוס ודלמך שדשו מתנת
מה עמא ויש חזר דמשמע ליה שלא חדשו אלא על החזר וחזר היינו עזרה נשים כדמוכח ביהוקאל (מד) ואילו עמא מה אכור אפי'
בחיל : **ואמר** עולה מה טעם כו' - פירוש כיון דביאה במקלט שמה ביאה מה טעם החירו חכמים להכניס ידיו לכהונתו ואם
מחוסר כפיה ביאה וחפילו הכי שרי מקלטו משום דלי' אפשר בענין אחר ח"כ כולו נמי לישתרי וי"ל דלא נישא שידחה ביאה כולו
דכתיב כשדילוהל האקדש לא חתא אהל ביאה במקלט לא כתיב בהדיח אלא מהיקשא גמר לה עולה האם מה עישה במקלט שמה עבישה
אף ביאה במקלט כו' ועוד יש לומר כיון דלפני עול ידי ביאה במקלט אם יכנס כולו חייב מידי דהוה אהיה לו דרך קלירה ובלו ל כדלמרייהו :

מ